

на доставчицитѣ, особно на Когана, та наредилъ да се направи провѣрка на доставката и да се почне по хазайственъ начинъ. Поради това Пашевъ заминалъ за Одеса, а оттамъ за Петербургъ, за да води процеса срѣщу държавата за врѣди и загуби на съдружието — за сумата 21,692,359 рубли и 8 коп. Въ Петербургъ Пашевъ живѣлъ въ хотелъ „Демуть“ и очаквалъ изхода на процеса, който най-послѣ се свършилъ, понеже доставчицитѣ се съгласили да приематъ 66% отъ исканата сума, т. е. 16,755,510 рубли; отъ тая сума Пашеву се паднали 800,000 рубли. До като билъ въ Петербургъ, Пашевъ заболѣлъ отъ старата си болестъ „разстройство на сърдцето“ и повикалъ професора Ехгалта да го прѣгледа. Мнѣнието на професора е било, — че болниятъ ще живѣе още десетина дни. Точно на единадесетия день Пашевъ се поминалъ, като разговарялъ съ нераздѣлния си Ташауера, казвайки му, че щомъ дойде пролѣтътъ, ще отидатъ за 2—3 мѣсеца въ Италия, а послѣ въ България, дѣто има широко поле за способни и прѣдприемчиви умове. Пашевъ се поминалъ слѣдов. на 12 декември 1881 година. Тѣлото му било погребено съ подобающа тържественостъ отъ българитѣ въ Петербургъ, въ гробищата при параклиса „Ал. Невски“, гдѣто и до сега почиватъ коститѣ му безъ всѣкакъвъ външенъ знакъ на почитъ и уважение.

Наслѣдниците на Пашева — сестра му Мария, братъ му Коста и зетъ му Димит. Милковъ — заминали за Петербургъ, гдѣто полк. Кесяковъ, Радко Димитриевъ и Вълнаровъ ги упжтили какъ да диятъ наслѣдството, като прѣдварирелно имъ дали идеята да увѣковѣчатъ паметъта на покойния, като въздигнатъ едно дѣвическо училище въ Сливенъ. Пашевъ не оставилъ завѣщание, обаче, отъ бѣлѣжкитѣ му се виждало, че ималъ връзки съ Евл. Георгиевъ въ Букурещъ, съ Степановича въ Одеса, Стояновича въ Цариградъ и съ Рашеева въ Одеса. Чрѣзъ Кесякова наслѣдниците успѣли да станатъ господари